

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9432** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл.84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Р. А. Е. А. (с посочено име в молбата А. А. А.), ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. А., срещу РЕШЕНИЕ № 4336 от 25.05.2022г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност и неправилност на решението в цялост– се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че административният орган не е съобразил факта, че съществува заплаха за живота и сигурността на жалбоподателя във връзка с пряката си ангажираност и дейност в борба за човешките права в С. А., както и контактите му с убития през 2018 г. журналист Д. К. и действащия журналист О. А.. Като причина за напускане на държавата си по произход посочва, че го очаква сигурна смърт както и членовете на семейството му. Жалбоподателят сочи, че административният орган неправилно е анализирал бежанската история. Позовава се на приложените писмени доказателства (декларация от Б. А., декларация от Л. Ал Х., декларация от С. А., доклад за ситуацията в С. А. по отношение на политическите дисиденти и активисти, изготвен от неправителствената организация The Freedom Initiative). В тази връзка счита, че се установява, че е политически дисидент, който активно участва в борбата за човешки

права в С. А., както и че има множество контакти с журналисти и активисти против провежданата в държавата политика на репресии срещу всеки, който се опълчи срещу режима на управление. Позовава се на ЕКПЧ и по конкретно на разпоредбите на чл. 2 и чл. 3, че правото на живот е основно и неотменимо право като се забранява подлагането на изтезания или нечовешко или унижително отношение или наказание, както и че никой не може да бъде върнат на място, където има реален риск за живота и физическия интегритет на лицето, търсещо убежище в противоречие с цитираните разпоредби. С оглед изложеното се моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата си, както и се представлява от адв. В.. Процесуалният представител поддържа становище, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че жалбоподателят е активист за защита правата на човека в С. А., където е издирван и преследван, заради неговите убеждения. Освен това той е бил приятел на Х., който е бил убит. Представена е писмена защита, в която излага подробни съображения, че безспорно от събраните по делото доказателства писмени и устни се установява, че жалбоподателят в периода между 2011 и 2013 г. е участвал в политически прояви на територията на С. А., имащи за цел демократизиране на обществото като се позовава на доклада на М. Л., в качеството ѝ на специален докладчик на ООН за защитниците на правата на човека и на свидетелските показания на Л. А., относно обстоятелството какъв живот го очаква ако се върне в държавата си по произход. Счита, че постановеното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката на ДАБ при МС да бъде изпратена със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Жалбоподателят (лично), относно положението в Турция, обяснява, че там животът е сложен, заради всичките документи за самоличност, които се изготвят и подновяват периодично. Изискването за тези документи да се подновяват би означавало, че е трябвало да ходи до Саудитското посолство, които го търсят. Пояснява, че в Турция не се съобразяват с правата на бежанците от С. А., не са ратифицирали Женевската конвенция. Всичко посочено, както и други неща от битов и медицински характер, са го карали да си мисли, че биха могли да го върнат на саудитските власти насила.

Ответната страна чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Поддържа, че правилно и законосъобразно е възприето в решението на зам.председателя на ДАБ МС, че не са налице предпоставки по чл.8 ЗУБ и чл.9 от ЗУБ, поради което се моли да се отхвърли жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, а решението на ДАБ е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

С Решение № 1046/20.02.2023 г. по адм. дело № 5477/2022 г. на АССГ, Първо отделение, 63 състав, съдът е приел, че жалбата от А. А. А. срещу решение № 4336 от 25.05.2022 г. на председателя на ДАБ при МС е неоснователна и я е отхвърлил.

Делото е върнато за ново разглеждане с решение № 8945 от 27.09.2023 г. по

адм. дело № 8945 от 27.09.2023 г. на ВАС с указания да се назначи при новото разглеждане преводач от арабски език, да се разпредели доказателствената тежест, както и укаже на страните по представените доказателства да бъдат или в заверено копие, а тези на чужд език – с превод.

С определение №8614 от 09.10.2023г. /л.6/ на страните е указана доказателствената тежест вкл. за гласни доказателства, както и указание да се представят посочените писмени доказателства, в превод на документите и извадките от интернет /вкл. за последните източник/ на български език. Указал е на ответника на основание чл. 163, ал. 3 вр. с чл. 170, ал. 1 от АПК, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания акт. По делото е представено и прието писмено доказателство: декларация на ООН относно защитниците на правата на човека със солидарност и надежда от М. Л. – специален докладчик на ООН за защитниците на правата на човека относно А. Р. Х. – защитник на правата на човека в риск (л. 13 от делото), както и представената от ответника справка относно Кралство С. А., издадена от ДАБ към МС, включително и административната преписка.

В съдебното заседание на 12.12.2023г. (л.39)- е разпитана, съгласно указаната от съда доказателствена тежест, свидетелката Л. А.. Видно от същите е, че представеният доклад по делото е от репортерката М. Л., която е специален репортер на САЩ по въпросите на човешките права, с който тя е запозната. Изяснила е значението на понятието „активист в С. А.“, като обяснява, че в С. А. дори писането в социалните мрежи или в твитър се приема като нещо срещу социалната действителност или някакви социални промени, които се случват, те приемат като активист опозиционер. Този проект, в който те се включват заедно и работят върху него е „летящите пчели“. Събирали са информация за социални прояви на правителството и са ги обсъждали. Гледната им точка е била да съберат достатъчно материали за един акаунт, който да кореспондира с правителството. Това започва още преди убийството на Х.. По – нататък обяснява, че са се опитвали да документират всички случаи, които се случват в нарушение на човешките права и следят случаите когато активисти са арестувани и последният такъв случай е А., който е осъден на смърт само за това, че е писал в твитър срещу правителствени решения. Заключва, че - няма начин А. да се чувства сигурен или да бъде на сигурно място, ако бъде върнат в С. А. както и повече активисти и тези, с който тя е комуникирала и познава, идеята да се пристъпи към конституционна монархия и да се даде свобода на политическите затворници и дори хаш тага, в който работят е „затвори до кога – освободете политическите затворници“. Споделя за една активистка -С. Ш., която е била осъдена на 27 години затвор, защото е писала в социалните мрежи и е отговорила на неин твитър на свидетелката да бъдат освободени политическите затворници, заради това нещо тя е била осъдена на 27 години. Посочва, че самият факт, че комуникират с нея и поддържат връзка е рисков, защото е обявена персона нон грате във връзка със задържането на сестра й. Разказва, че е пристигнала в Б. през 2011г. Сестра й е била задържана 2018г. и освободена 2021г., като е била обявена за терорист в началото, в С. А., където е ръководила движение за правата на жените да шофират. След това е била поставена в черен списък и не е могла да напусне С. А., както и семейството й. Когато сестра й е била арестувана, са влезли с взлом в къщата, отвлекли са я, мъчили са я, след освобождаването й е със забрана да споделя информация какво й се е случило след задържането й. По отношение на жалбоподателя обяснява, че го познава индиректно

от доста по-дълго, но лично го познава от няколко години след 2018г. Знае за заплахите за живота на жалбоподателя в Турция, но нейната основна гледна точка като активист е да събира информация за тези неща и да дава гласност.

Не е спорно, че производството за закрила е започнало с молба с вх. № УП-20720/23.11.2021г. по описа на ДАБ /л. 293 от делото/ А. Р. А. Е. А. (с посочено име в молбата А. А. А.), ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С. А., е подал молба за международна закрила. Личните данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Изготвени са регистрационен лист рег. № УП-20720 от 23.11.2021г. (л.272 от делото), според който чужденецът е влязъл в България от Турция на 22.10.2021 г., Евродак дактилоскопна карта рег. № УП 20720 от 23.11.2021 г. (л.280) и е връчена покана за интервю рег. № УП 20720 от 23.11.2021 г. (л. 279).

От проведено интервю на 08.12.2021г. с рег. № УП 20720 (л. 257) на ДАБ е видно, че жалбоподателят е напуснал С. А. през месец март 2013 г. със самолет легално за Е., където останал около пет месеца. Заявява, че отново със самолет пристигнал легално в Катар през месец август 2013г. Посочва, че направил опит да напусне легално страната със самолет за К., но е спрял от катарските власти, защото нямал право да напуска страната, а единствената възможност била да се върне с кола в С. А.. С помощта на активисти в Катар, на него му било дадено разрешение да напусне страната легално със самолет за Л., след което отново със самолет пристигнал в Турция в началото на 2014г. Разказва, че след пристигането си в Турция останал там седем години. През 2021г. взел решение да премине в Република България. Заявява, че българската граница преминал нелегално пеша на 23.10.2021г. заедно с двама сирийци, но без помощта на тарфикант. Твърди, че с помощта на GPS-навигация се отправили към [населено място], но по пътя били задържани от българската полиция.

Мотивира молбата си за закрила с политическо преследване в страната му на произход. Разказва, че през 2012г., когато в Близкия И. избухнала т.нар. „Арабска пролет“, той взел участие в протестни митинги. Целта на протестите била в С. А. да се въведе конституционна монархия по примера на Великобритания. Официалните власти извикали родителите му на разпит и същевременно конфискували всички компютри и лаптопа от дома му. След тези събития чуждият гражданин бил посъветван от баща си да напусне страната, което и направил през месец март 2013г. Твърди, че след пристигането си в [населено място], той се занимавал с журналистическа дейност, като пишел статии под различни имена за да не пострада семейството му. Посочва, че в Турция била създадена група под ръководството на Д. Х. и молителят и други хора работели под неговото ръководство. Заявява, че тази група се занимавала с проблемите на хората и техните права в С. А. и по-специално смъртните наказания над малолетни и непълнолетни деца. Също така посочва, че след убийството на Дж. Х. той участвал в протестен митинг в [населено място].

Чужденецът твърди, че се страхувал да се завърне в страната си на произход поради връзките си с изявени критици на официалната власт в С. А., като Дж. Х. и О. А. А., според твърденията му той имал като доказателства записани разговори между него и гореизброените лица.

На проведеното на 04.03.2022 г. интервю рег. № УП 20720 жалбоподателят заявява, че в държавата си на произход С. А. в края на 2012г. е участвал в митинг, организиран от родителите на политически затворници, понеже бил солидарен с тях. Твърди, че има доказателства относно дейността си в С. А., а именно аудиозапис на разговор с О. А. А., намиращо се в К.. В И. е участвал в протест след убийството на Д. Х.. Не е

членувал в политически партии. Като причини за напускане на страната си на произход сочи, че родителите му се притесняват от службите, особено след като той е напуснал страната. Като втора причина посочва, че преди около година и два месеца, жена от опозицията в И. е арестувана от саудитските власти и едно от обвиненията към нея било, че се е срещала с жалбоподателя. Допълва че саудитските власти използвали софтуер с помощта на който успели да проникнат в телефоните на Дж. Х. и О. А. А. и така били разбрали за връзките на кандидата с тях.

Съгласно Докладна записка вх.№ КП-2315/23.11.2021г. на директора на Дирекция „КПМЗ“ при ДАБ, в хода на административното производство за предоставяне на закрила е постъпило писмо от ДАНС вх.№ 2-77 от 22.11.2021 г., според което по време на производството за предоставяне на международна закрила чужденецът следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по съображения за защита на националната сигурност и общественения ред.

Издадено е Решение № РПЗТ-38 от 23.11.2021 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

С оспореното в настоящото производство Решение № 4336 от 25.05.2022 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

Административният орган е приел, че обстановката в С. А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване и А. А. А. не посочва причини, обосноваващи основателни опасения за преследване, посочени в чл. 8, ал. 1 ЗУБ, а е напуснал страната си доброволно и по икономически, лични, социални и битови причини. Приел е, че не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ. Административният орган посочва, че липсват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като е заявил семейно положение-неженен. Посочените от него лични мотиви за желанието му да живее в Република България, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

С оглед всичко изложено СЪДЪТ намира следното:

Жалбата е подадена в срок от активно легитимирано лице и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

На първо място се установява, че ответникът притежава компетентност във връзка с чл.75, ал.1 от ЗУБ. Процесното решение е издадено от председателя на ДАБ при МС, който е компетентен орган на основание на чл. 48, ал. 2 от ЗУБ във връзка със Заповед № 03-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ, по силата на която са му делегирани правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1-4 ЗУБ, с изключение на правомощията да отнема международна закрила. Решението е постановено при спазване на изискванията за форма, съдържа фактически и правни основания за постановяването му.

Производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ е образувано във връзка с подадена от чужденеца молба за закрила рег. № УП-20720 от 23.11.2021г. Основанията за предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут са уредени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.

При издаването е спазена предвидената в закона писмена форма, но са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ, които водят до порок на оспорения акт. Съображенията за това са, че не е била разгледана бежанската история на лицето с оглед конкретните факти, които са изложени, не е обсъдена и приложената по делото **последваща справка на ДАНС с рег. № УП 20720/07.04.2022г.** издадена от Директор на специализирана Дирекция „М“ – ДАНС на л.106, с която ДАНС променя предходното си становище за невъзразяване по отношение молбата за убежище на лицето.

Основанията за предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут са уредени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ "преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.

На първо място в решението е отразено, че за „молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като е заявил семейно положение – неженен“. Видно обаче от представения регистрационен лист с № УП 20720/23.11.2021г. е, че жалбоподателят е посочил, че е женен,

като това обстоятелство се потвърждава и от приложената по делото декларация на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Във връзка с посоченото противоречие, за съда не става ясно какви биха били мотивите на органа, ако разгледа семейното му положение, такова каквото е посочено от жалбоподателя. Освен това видно от мотивите на решението на стр. 3 (л. 18 от делото), че „не се установява спрямо **сирийския гражданин** да е осъществено преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Отново в същия абзац е посочено, че „в конкретния случай не се установява заявените опасения и притеснения за живота и сигурността на чужденеца в С. да са относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставяне на закрила като такъв по смисъла на чл. 8 от ЗУБ“. Следователно -налице са допуснати фактически грешки относно гражданството му и страната му на произход, а именно С. А., а не С.. Така посоченото обстоятелство препятства съда да установи действителната фактическа обстановка и в последствие направените в решението изводи, макар справка да касае правилната страна по произход. Следва да се има предвид, че е сгрешена и годината на раждане на търсецията закрила, като вместо 1993 г. е посочена-2003г..Изложените пропуски сами по себе си не са съществени, но в цялост и ведно с това, че въпреки, че е спазено изискването на чл. 58, ал. 10 ЗУБ за изискване на писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност", то последното изобщо не е обсъдено в оспореното решение. Становището на ДАНС е на (л. 106 от делото). Подписано е от директора на Специализираната дирекция „М“ при ДАНС, като в същото е посочено, че „ДАНС е налична допълнителна информация – отразена в справка рег. № RB 202001-001-03/Т-6-682/03.02.2022г., според която лицето, регистрирано в РПЦ – С., ПМЗ – О. купел към ДАБ – МС с вх. № РД09 – 2252/23.11.2021г. като А. А. А., [дата на раждане] в С. А., **представлява заплаха за националната сигурност.** Предвид горното е посочено, че ДАНС променя становището си, отразено в писмо рег. № М-2519/27.01.2022 г., като новото становище е, че ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Р България, че лицето представлява заплаха за националната сигурност, поради което се възразява да му бъде предоставена закрила“. Така посоченото становище е с рег. № УП 20720/07.04.2022г., а решение № 4336 на председателя на ДАБ при МС е от

25.05.2022г., поради което при постановяването му административният орган е бил наясно със съществуването му, вкл. и го е изпратил с преписката по дело № 5477/2022г.. Обсъждането на същото е изключително важно и най-вече с оглед разпоредбата на чл. 12, ал.1, т. 6 от ЗУБ, видно от която статут на бежанец не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност, а според чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, хуманитарен статут не се предоставя на чужденец за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност. Следва да се има предвид, че това основание за отказ е предвидено в чл. 17, т.1, б. „г“ от Директива 2011/95/ЕС – гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключват от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарната закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че съответното лице представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата – членка, в която се намира. Трябва да се съобрази и че на основание чл. 4, ал. 1 и ал. 3 във вр. с чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС се уведомява председателя на ДАНС, че ДАНС разполага с информация, според която чужденецът представлява заплаха за националната сигурност, поради което възразява да му бъде предоставена закрила в РБ. На основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 10 от ЗУБ – ДАНС притежава изключителна компетентност по въпросите на националната сигурност, включително дали дадено лице, кандидатстващо за закрила, представлява заплаха за нея, като становището му е обвързващо за решаващия орган по чл. 75 от ЗУБ.

Същевременно Съдебният състав следва да подчертае, че съгласно Решение на Съда на ЕС от 22 септември 2022г., постановено по дело C-159/21 е прието, че член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената

закрила, **трябва да се тълкуват в смисъл**, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с **немотивирано становище**, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

Впредвид решение на СЕС – от 22 септември 2022 г. по дело С-159/21г. на СЕС, следва да се приеме, че това становище е необходимо да е мотивирано. В случая обаче, то не е коментирано в решението, както и не са представени доказателства в тази насока. Ето защо преписката следва да се върне на административния орган като се продължат процесуалните действия от този етап на производството – като се поискат мотиви към становището на ДАНС, рег. № М-7551 от 07.04.2022 г. или рег. № УП 20720/07.04.2022 г., посочено по-горе.

При така изложеното съдът приема, че ответникът в нарушение на чл. 35 АПК вр. чл. 75, ал. 2 ЗУБ не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая и не е изпълнил задължението си по чл. 36, ал. 3 АПК да провери и прецени всички събрани и представени доказателства. Обжалваният акт е издаден, без да е изяснена действителната фактическа обстановка, а именно семейният статус на молителя и страната му по произход, а само формално и бланкетно е посочено, че не са налице предпоставки за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя. Освен това не е обсъдена и представената справка от ДАНС с рег. № УП 20720/07.04.2022 г. издадена от Директор на специализирана Дирекция „М“ – ДАНС.

Предвид гореизложеното оспореният акт следва да се отмени и преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по подадената от жалбоподателя молба за закрила. При новото произнасяне следва да се обсъдят релевантните твърдения и представените от кандидата доказателства, включително тези в настоящето съдебно производство и с оглед на това дали от тях се установява наличие на причина по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 ЗУБ за опасения от преследване, да се извърши нова преценка относно възможността за предоставяне на международна закрила.

По така изложените съображения жалбата на А. А. А. - се явява основателна и оспореното решение като процесуално незаконосъобразно трябва да се отмени, съответно преписката да се върне за ново разглеждане от ответника при съобразяване на задължителните указания в мотивите на решението отнасящи се до това да няма бланкетни и противоречиви изводи, като се разгледа обективно и цялостно бежанската история вкл. да се съобразят новопредставените писмени доказателства.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 47 състав

РЕШИ:

По жалба на жалба на А. Р. А. Е. А. (с посочено име в молбата А. А. А.) гражданин на С. А.

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразно РЕШЕНИЕ № 4336 от 25.05.2022г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което чл. 75, ал. 1, т.2 вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ вр. с чл. 9 от ЗУБ, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане при съобразяване на мотивите в решението.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

Съдия: